

РЕШЕНИЕ

№ 1826

гр. София, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 21.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **9029** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. АПК, вр. с чл. 20а ал.5 от ЗПЗП.

Образувано е по жалба на „Фиго Фрут“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с посочен в жалбата адрес: [населено място] 1505, [улица] срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 01/311/01310/3/01/04/02 от 16.07.2021г., издаден от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд ”Земеделие” (ДФЗ).

Според жалбоподателя административният акт е издаден в нарушение на административно-производствените правила и материалния закон, поради което се явява незаконосъобразен. Заявява, че Договор № 01/311/01310 от 19.10.2015 г. е сключен с освободен остатъчен бюджет по мярка 311 от ПРСР 2007-2014, броени дни преди крайния срок за отчитане на проектите и съответно срок за подаване на заявките за плащане, а именно края на 2015 г., след удължаване на първоначално обявения от ДФЗ срок 30.09.2015 г., с оглед възможно максимално усвояване на средствата по ПРСР. От датата на подаване на Заявлението за подпомагане 31.05.2013 г. до датата на сключване на договора с ДФЗ - 19.10.2015 г., проект „Къща за гости Баба Гиздава“ е изпълняван като част от цялостните инвестиционни намерения и планове на дружеството. Заявката за плащане е направена на 19.11.2015г. - един месец след подписване на договора. От таблица за одобрени разходи по проекта, приложение към цитирания договор (Приложения №3) е видно, че са предвидени строително - ремонтни дейности, дърводелски услуги и изработка, доставка и монтаж на облицовъчни камъни и озеленяване по договори и анекси към тях от 2013 и 2014г., които не могат да бъдат извършени за един месец, т.е извършвани са на собствен

риск, преди подписването на договора и са финализирани в срока по програмата. Видно от Уведомително писмо за одобрение от ДФЗ №627 от 19.10.2015г. инвестиционните разходи по проекта са едностранно намалени от ДФЗ от 299 797,34 лв. по Заявление за подпомагане, съответно бизнес план на 139 452,32 лв. Намалението възлиза на 54.51% спрямо първоначално заявените инвестиционни разходи за подпомагане, като това намаление не е отразено в бизнес плана, който според жалбоподателя не е част от договорните условия. Счита, че ДФЗ не е считало бизнес плана за част от договорните условия, в противен случай е следвало бизнес плана също да бъде намален пропорционално на размера на инвестициите. Не е бил анексиран договора с ДФЗ, относно заложените в бизнес плана приходи, въпреки желанието на бенефициента, не е отговорено на Писмо от 12.11.2019г. за представяне на Мерки за постигане на 50% от прогнозните приходи за следващата финансова година. Бизнес планът е изпълняван по възможностите на региона и етапа на развитие на цялостната дейност на „Фиго Фрут“ ЕООД, в това число земеделие, преработка на земеделска продукция и неземеделска дейност, предвид местоположението на обекта - обезлюдено село, попадащо в район с природни ограничения. В жалбата се отбелязва, че „Фиго Фрут“ ЕООД в качеството му на правопреемник на ЕТ „Райе - Пенка Влахова“ е бенефициент по проект по мерки 4.1 и 4.2 от текущия програмен период 2015-2020г., които проекти са в процес на изпълнение, очакването е, че къщата за гости ще функционира в цялост едва след приключването на тези проекти. При изчисляването на процента на изпълнение на приходите ДФЗ включва и прогнозно посочени приходи за обяд и вечеря, които обяд и вечеря във всяко място за настаняване са опция по избор на клиента, а не нещо което е задължително, което клиента потребява. В конкретния случай в къщата за гости са реализирани и отчетени приходи от нощувки - настаняване на гости, но не са реализирани приходи от обеда и вечери, тъй като не са били заявени от гостите. При редукция на бизнес плана с 54,51% и изключване на прогнозираните приходи от обеда и вечери изпълнението се променя. Видно от извършената извънредна проверка по Заповед № 373786/24.06.2019 г. на ДФЗ в периода от 25.06.2019-03.07.2019г. ДФЗ констатира, че финансираното оборудване е налично и работещо, налични са указателни табели, регистър за настаняване, категоризация, къщата е застрахована и са налични финансово- счетоводни документи, удостоверяващи осъществяване на дейността и реализираните услуги към потребителите. Налични са документи за платени такси и туристически данък, поради което констатациите на ДФЗ, че „не са налични данни и доказателства, че ползвателят не осъществява заложените в бизнес плана дейности“ са неверни. Като твърди по-ниски от заложените приходи за причина за налагане на санкция, административният орган се позовава на разпоредбата на чл.16 от Наредба 30 от 11.08.2008г., но проверката доказва икономическата жизнеспособност на проекта, като констатира приходи от настаняване на гости в размер на 99 560,62 лв. за четиригодишен период - 71,39 % възвращаемост приходи към общи инвестиционни разходи (139 452,32 лв.) за 4 годишен период, заетостта е налична и къщата за гости функционира, реализира приходи, плаща данъци, а в селото са пребивавали туристи, следователно са постигнати и целите на мярка 311. Приложени са декларации по чл.61, ал.5 от ЗМДТ за облагане с туристически данък за периода 2016-2020г. В подписания Договор с ДФЗ не фигурира клауза, която да задължава бенефициента да изпълнява представения прогнозен бизнес план. Като неспазени разпоредби на Договора в процесния АУПДВ са посочени точка 4.12 и точка 4.18. В първата е

регламентирано задължение за ползвателя да извърши изцяло одобрената инвестиция в срока по този договор и в съответствие с одобрения проект и Таблицата за одобрените инвестиционни разходи. Не се спори, че инвестицията е извършена и фактически не се твърди от административния орган несъответствие с одобрения проект. Точка 4.18 от договора предвижда задължение за ползвателя да спазва одобрения проект за срок от 5 години от сключване на договора. Не е налице според жалбоподателя хипотезата чл.43, ал.1, т. от Наредба №30 от 11.08.2008г., респективно т.4.17 от Договор №01/311/01310 от 19.10.2015 г. Всички активи на ЕТ „Райс-Пенка Влахова“ в т.ч. Къща за гости Баба Гиздава са поети от „Фиго Фрут“ ЕООД, като универсален правоприменник на ЕТ „Райс-Пенка Влахова“ и съответно отнесени в счетоводните документи на „Фиго Фрут“ ЕООД след 27.01.2020г. Административният орган посочва, че ДФЗ не е бил уведомен за направеното прехвърляне, което не отговаряло на истината. Наложена санкция - възстановяване на 100 % от финансовата помощ се основава на влезлите в сила на 30.08.2019г. Правила спрямо Договор, който е подписан през 2015г. Недопустимо е според жалбоподателя, в административния процес да се прилагат санкционни норми с обратна сила. Дори и да бъдат приложени тези Правила, то съгласно §1, т.2б от Допълнителните разпоредби на същите, мониторинговият период за договори, сключени след 01.01.2015г., е три години съгласно статута на дружеството по смисъла на ЗМСП. В административната процедура не е спазен мониторинговия срок, което прави цялата процедура и издадения в резултат на нейното приключване АУПДВ незаконосъобразни.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от управителя П. В., която поддържа жалбата и моли да се уважи. Претендира разноски по делото, представя писмени бележки.

Ответникът – Заместник изпълнителният директор на Държавен фонд "Земеделие" чрез адвокат П. оспорва жалбата, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на минималния адвокатски хонорар. Подробни съображения за законосъобразност на административния акт излага в писмени бележки. Счита, че административният орган законосъобразно е квалифицирал установените нарушения и в съответствие с предвиденото в Правилата е определил размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ за всяко едно от нарушенията, като е съобразил принципа за некумулиране на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при множество установени нарушения.

Административен съд София-град след анализ на приетите по делото писмени доказателства и при съобразяване доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорения Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 01/311/01310/3/01/04/02 от 16.07.2021г. на основание чл. 27, ал. 5 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители и чл. 162, ал. 2, т. 8 и т. 9 от ДОПК и Заповед № 03- РД/1734 от 16.06.2021г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” - Разплащателна агенция на „Фиго Фрут“ ЕООД – правоприменник на ЕТ „Райс - Пенка Влахова“:

По т.1 е установено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 90 349,06 лв., съгласно точка 30 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от „Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от

Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013г“, и по

По т. II е установено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 9 034,91 лв., съгласно точка 18 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от „Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г.“

По т. III е установено публично държавно вземане в размер на 90 349,06 лв., съгласно точка 2, т. 3 и т. 5 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от „Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г.“

На основание чл. 3, ал. 1 от „Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители“ по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013г. с АУПДВ се „налага на „ФИГО ФРУТ“ ЕООД, правопреемник на ЕТ „Райс - Пенка Влахова“, подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 90 349,06 лв., което вземане, като най-голямо по размер представлява окончателната подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ по акта.

Между ДФ „Земеделие“ и ЕТ „Райс - Пенка Влахова“ с ЕИК[ЕИК] има сключен договор за подпомагане № 01/311/01310 от 19.10.2015 г. по мярка 311 „Разнообразяване към неземеделски дейности“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г., с предмет „Къща за гости Баба Гиздава“, по който е изплатена субсидия в размер на 90 349,06 лв.

С писмо от 25.10.2019г. е открито производство по издаване на акт за установяване на публично държавно вземане по договор № 01/311/01310 от 19.10.2015г. в размер на 90 349,06 лв., представляващи 100% от получената субсидия, във връзка с извършена извънредна проверка на място след плащане в периода 25.06.2019 - 04.07.2019г. Установено е неспазване на разпоредбите на т. 4.12 и т. 4.18 от договор № 01/311/01310 от 19.10.2015 г. и точка 11 от Приложение 2 към него, респективно чл. 16, ал. 2, и чл. 2 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 311 „Разнообразяване към неземеделски дейности“ от ПРСР 2007 - 2013г. С писмо от 20.08.2020г. ДФ „Земеделие“ е допълнил откритото производство по издаване на АУПДВ, а в периода 02.06.2020 - 05.06.2020 г. по проекта на бенефициента е извършена проверка на място след плащане. В резултат е установено неспазване и на разпоредбите на т. 4.16 и т. 4.17, букви „а“, „б“ и „д“ от договор № 01/311/01310 от 19.10.2015 г., респективно чл. 43, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 5 от Наредба № 30 от 11.08.2008г.

1. В представения и одобрен с договора за подпомагане бизнес план са залегнали финансови показатели на базата, на които проектът е определен като допустим, сключен е договор за подпомагане и е изплатена субсидията по него. При проверките на място са представени документи за 4 пълни финансови години - 2016, 2017, 2018 и 2019, установеното изпълнение на бизнес плана средно аритметично е в размер на 13,76% от заложените приходи.

Конкретните стойности, въз основа на които административният орган е извършил оценката на изпълнението на одобрения бизнес план за три последователни пълни финансови години, са следните:

За финансовата 2016 година: Залегнали в одобрения бизнес план приходи от субсидираната дейност за първа прогнозна година - 171 990,00 лв;

Общо приходи за 2016 г. - 19 096,33 лв. (без ДДС), което съставлява 11,10% изпълнение на одобрения бизнес план за годината.

За финансовата 2017 година: Залегнали в одобрения бизнес план приходи от субсидираната дейност за втора прогнозна година - 171 990,00 лв;

Общо приходи за 2017г. - 50 935,80 лв. (без ДДС), което съставлява 29,62% изпълнение на одобрения бизнес план за годината.

За финансовата 2018 година: Залегнали в одобрения бизнес план приходи от субсидираната дейност за трета прогнозна година - 189 990,00 лв;

Общо приходи за 2018г. - 10 620,44 лв. (без ДДС), което съставлява 5,59% изпълнение на одобрения бизнес план за годината.

За финансовата 2019 година: Залегнали в одобрения бизнес план приходи от субсидираната дейност за четвърта прогнозна година - 189 990,00 лв;

Общо приходи за 2019г. - 18 938,05 лв. (без ДДС), което съставлява 9,97% изпълнение на одобрения бизнес план за годината.

Реалното изпълнение на приходната част от одобрения към договор № 01/311/01310 от 19.10.2015 г. бизнес план средно за четири последователни пълни финансови години е 13,76%, което е под 20% от заложените приходи.

2. В представения и одобрен с договора за подпомагане бизнес план е залегнало за първа прогнозна година разкриване на 2 работни места, както следва - 1бр. управленски и 1 бр. производствен персонал. За втора, трета и четвърта прогнозни години разкриване на 4 работни места, както следва - 1бр. управленски и 3 бр. производствен персонал. При извършените проверки на място, както и извършени допълнителни административни проверки е установено, че за календарната и финансова 2016 година в одобрения бизнес план е заложено да се поддържат постоянна годишна заетост за общо 2 работни места. При проверката на място, както и от проверката на финансово-счетоводните и отчетни документи след изчисление е установено, че за цялата 2016г. е извършвано и поддържано здравно и социално осигуряване за 2 броя средно годишно заети лица. За календарната и финансова 2017 година в одобрения бизнес план е заложено да се поддържат постоянна годишна заетост за общо 4 работни места. При проверката е установено, че за цялата 2017г. е извършвано и поддържано здравно и социално осигуряване за 2 броя средно годишно заети лица. За 2018 година в одобрения бизнес план е заложено да се поддържат постоянна годишна заетост за общо 4 работни места. При проверката е установено, че за цялата 2018г. бенефициентът е извършвал и поддържал здравно и социално осигуряване за 2,25 броя средно годишно заети лица. За календарната и финансова 2019 година место заложените в бизнес плана 4 работни места, бенефициентът е извършвал и поддържал здравно и социално осигуряване за 2 броя средно годишно заети лица. Средно за четири последователни пълни финансови години поддържаната заетост е 2,06 броя средно годишно заети лица или 58,93% изпълнение спрямо заложените показатели за заетост в одобрения бизнес план.

Посоченото неизпълнение на заложените в одобрения бизнес план параметри по отношение на устойчива заетост за период от 4 пълни финансови години е прието за

нарушение на поетите ангажименти и фиксираните задължения с точки 4.12 и 4.18 от договор № 01/311/01310 от 19.10.2015г., във връзка с дадените определения в раздел IX „Други условия“, т. 9.1, буква „г“ от същия договор и §1, т. 19 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 30 от 11.08.2008г.

Горното е прието за нарушение на чл. 16, ал. 2 от Наредба № 30 от 11.08.2008г.: „Бизнес планът за разнообразяване на дейността трябва да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост за период 5 години, а в случаите на строително монтажни работи - за 10 години, водещи до реализиране на целите по чл. 2”, като в чл. 2, т. 2 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г. е посочена основна цел на мярката, а именно: „насърчаване на създаването на възможности за заетост и повишаване на доходите в селските райони“. Съгласно т. 4.2.3 от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г. осигуряването на заетост чрез разкриване на нови работни места е генерална цел на програмата, за реализирането, на която се предоставя финансова помощ.

3. Следващото нарушение е установено от административния орган при извършената проверка на място след плащане в периода 02.06.2020 - 05.06.2020г., след направена справка в Агенция по вписванията. Към датата на проверката е установено, че ЕТ „Райе - Пенка Влахова“ е със статут „Заличен търговец“ и къщата за гости е собственост на „Фиго Фрут“ ЕООД, правоприменник на ЕТ „Райе - Пенка Влахова“, съгласно договор за прехвърляне на предприятие сключен на 21.07.2020г. Към момента на втората проверка на място съфинансираната дейност се извършва от „Фиго Фрут“ ЕООД. Прехвърлянето на собствеността, част от която е именно финансираната по проект № 01/311/01310 инвестиция, ЕТ „Райе - Пенка Влахова“ е прието в оспорения акт за нарушение на изискванията на т. 4.17, букви „а“, „б“ и „д“ от договор № 01/311/01310 от 19.10.2015г. и чл. 43, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 5 от Наредба № 30 от 11.08.2008г. Бенефициентът не е уведомил ДФ „Земеделие“ за направеното прехвърляне на собствеността, както изисква т. 4.16 от договора.

За констатираното неизпълнение по т. 1 по-горе, съгласно т. 30 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013г., когато реализираните приходи от подпомаганата дейност, изчислени средно аритметично за всички проверявани пълни финансови години, са под 20% от предвидените приходи съгласно одобрения бизнес план, изчислени средноаритметично за същия период и това е продължило две или повече финансови години, размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ е изчислен на 100% от предоставената финансова помощ по договора.

За констатираното неизпълнение, описано в т. 2, съгласно т. 18 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г., когато неизпълнението е равно или по-малко

от 50% спрямо заложените в одобрения бизнес план параметри по отношение на устойчива заетост и изпълнението не оказва влияние върху целите и изпълнението на проекта и нарушението е продължило над две финансови години (2016, 2017, 2018 и 2019 финансова година), размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ е изчислен на **10 %** от предоставената финансова помощ по договора.

За констатираното изпълнение по т. 3 по-горе, съгласно т. 2, т.3 и т. 5 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013г., размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ е 100% от предоставената финансова помощ по договора.

След откриване на производството по издаване на Акт за установяване на публично държавно вземане на основание чл. 24, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 от АПК, с писмо от 20.08.2020г. е предоставена възможност на ползвателя в 14-дневен срок от получаване му да представи писмени възражения по основателността и размера на публичното вземане. В ДФ „Земеделие“ е депозирано възражение относно основателността и размера на финансовата корекция, което е подробно обсъдено от административния орган в издадения АУПДВ, като е прието за неоснователно.

С акта на „Фиго Фрут“ ЕООД, правопреемник на ЕТ „Райс - Пенка Влахова“, на основание чл. 46, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г., т. 8.1 от Договор № 01/311/01310 от 19.10.2015 г. за изпълнение на т. 4.12, т. 4.16, т. 4.17, букви „а“, „б“ и „д“, т. 4.18 от договора, както и точка 11 от Приложение 2 към него, респективно чл. 16, ал. 2 от Наредба № 30 от 11.08.2008г. и съгласно точка 2, т. 3 и т. 5, точка 18 и точка 30, пред. второ от Приложение към раздел I „Общи положения“ от публикуваните в брой 69 от 30.08.2019г. на Държавен вестник „Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г.“ и във връзка с чл. 165 и чл. 166 от ДОПК, и чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 90 349,06 лв., което вземане, като най-голямо по размер представлява окончателната подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ по акта.

По делото е назначена по искане на жалбоподателя съдебно – счетоводна експертиза, като вещото лице в приетото заключение дава следните отговори на поставените въпроси.

Общият размер на сумата, за която жалбоподателят е кандидатствал за финансиране на проект с наименование „Къща за гости Баба Гиздава“, по данни от Заявление за подпомагане по мярка 311 „Разнообразяване към неземеделски дейности“ с УРН 416927/31.05.2013 г., е 299 424,34 лв., от които: за Къща за гости „Баба Гиздава“ - 282 309,34 лв.;

за консултантски и проектантски услуги - 17 115,00 лв.

Общата сума на одобрените за финансиране разходи - 139 452,32 лв. е обявена в Заповед № 03-РД/1960 от 12.10.2015г. на изпълнителния директор

на ДФ „Земеделие“. Същата не съответства на сумата на инвестицията, за която е поискано подпомагане по мярка 311 „Разнообразяване към неземеделски дейности“, посочена в Приложение 1 към Договора - 299 797,34 лева., т.е. одобрени за финансиране са 46,52 % от общата сума на инвестицията по Бизнес плана.

С Възражение вх. № 01-6500/8494#1/12.11.2019г. до изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ е изразено становище, че с оглед редуцирането на размера на одобрените за финансиране разходи, спрямо заявеното финансово подпомагане, би следвало да се извърши и пропорционална корекция на бизнес плана в частта му за изпълнение на приходите. По делото не се съдържат документи, доказващи извършването на такава корекция.

Вещото лице е следвало да установи, с процентната редукция на бизнес плана, пропорционална на редукцията на отпуснатата финансова помощ, дали проектът отговаря на заложените в Наредба 30/11.08.2008 г. показатели за оценка на ефективността на инвестицията и финансовите показатели. Отговорило е, че ако се извърши процентна редукция на бизнес плана, пропорционална на редукцията на отпуснатата финансова помощ, проектът би отговарял на заложените в Наредба 30/11.08.2008г. показатели за оценка на ефективността на инвестицията и финансовите показатели - нетната настояща стойност (NPV) и индекс на рентабилност (PI). Изчисленията на показателите са представени на стр. 5 - 8 в констативно-съобразителната част на заключението.

Доколкото в Наредба 30/11.08.2008г. не е дефинирано понятие „жизнеспособност на проекта“, въпросната проверка на жизнеспособността на проекта е извършена от вещото лице посредством сравнение между размера на отпуснатата финансова помощ - 97 616,62 лв., редуцираните прогнозни приходи и разходи и формираната чрез тях прогнозна печалба през първите четири години от изпълнението на проекта. Сравнението е извършено в Таблица 2 на стр. 9 от заключението. С данните в последната колона на Таблица 2 се констатира, че общата прогнозна печалба след третата година - 116 225,42 лв. превишава сумата на одобрената субсидия - 97 616,62 лв., което според вещото лице е показателно за жизнеспособността на проекта.

Вещото лице е имало задача да установи степента на изпълнение на проекта в процентно съотношение между реализираните приходи от дейността и изпълнението на бизнес плана, редуциран до размера на отпуснатата финансова помощ. Средният процент на изпълнение на прогнозираните приходи от продажби (при редуцирането им съобразно редукцията на одобрените за финансиране разходи спрямо заявеното финансово подпомагане) за първите четири години от изпълнението на проекта е 30,24 %. Съответните изчисления са представени в Таблица 3 на стр. 9 от заключението.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и логично, неоспорено от страните.

С оглед на изложеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу акт, за който изрично е предвидено, че подлежи на обжалване пред съд, поради което е

допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма, но в несъответствие с материално-правните разпоредби на закона и при неспазване на административно-производствените правила.

Съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. Процесният АУПДВ е издаден на 16.07.2021г., след изменението на ЗПЗП, ДВ, бр. 51/2019г., в сила от 28.06.2019 г. и по-конкретно при действието на чл. 27, ал. 6 ЗПЗП (Нова - ДВ, бр. 51 от 2019 г., в сила от 28.06.2019 г.), която препраща към прилагане на правилата и предвидения правен ред в ЗУСЕСИФ (понастоящем Закон за управление на средствата от европейските фондове при споделено управление (загл. изм. - дв, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.)).

Съгласно чл. 27, ал. 6 ЗПЗП (нова - ДВ, бр. 51 от 2019 г. в сила от 28.06.2019г.) дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради нарушение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, което представлява основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 1 - 9 от ЗУСЕСИФ, се установява с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 от същия закон. Според, ал. 7 на чл. 27 ЗПЗП, също в сила от 28.06.2019г., дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради неспазване на критерии за допустимост, ангажимент или друго задължение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, извън основанията по ал. 6, се установява с издаването на акт за установяване на публично държавно вземане по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Според константната съдебната практика, непостигането на заложените финансови показатели в бизнес плана (описаните в АУПДВ нарушения по т.1 и т.2), представлява неизпълнение на одобрените индикатори и е налице основанийето по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ за извършване на финансова корекция (в този смисъл Решение № 9637/31.10.2022 г. по адм. дело № 3921/2022 г., решение № 7071/13.07.2022 г. по адм. дело № 3199/2022 г. Решение № 5872/21.05.2020г. на ВАС, IV отделение, по адм. д. № 11774/2019г. и др.). ВАС приема, че в този случай е налице материалноправната хипотеза на чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ, която представлява основание за налагане на финансова корекция с издаването на решение по реда на чл. 73 от същия закон. Следователно, показателите, заложиени в бизнес плана, представляват индикатори по смисъла на чл.70, ал.1, т.7 от ЗУСЕСИФ (понастоящем с променено заглавие ЗУСЕФСУ). В подкрепа на горното са и мотивите на Решение № 13796/06.11.2020г. по адм. д. № 12488/2019г. на VII отделение на ВАС, според които: „Индикаторът е нещо, което или чрез което се измерва осъществяването на одобрения проект. Проектът се одобрява при точно определени параметри - инвестиционно намерение, което включва структура, стойност, източници на финансиране, място на извършване на инвестицията, и от друга страна - анализ на приходите и разходите след реализация на инвестиционния проект.

Именно тези два компонента на инвестиционното намерение, които са същността на процесния проект, са мотивирали органа да одобри предоставянето на безвъзмездната помощ в процесния размер, защото чрез тях той е бил убеден, че проектът не само ще създаде сочената материална база, но и ще има принос за постигане на целите на оперативната програма“. В обжалвания АУПДВ нарушенията по т.1 и т.2 са свързани с непостигане според административния орган на залегналите в представения и одобрен с договора за подпомагане бизнес план финансови показатели и показатели за заетост.

В процесния АУПДВ административният орган се позовава на неспазване от страна на ползвателя на ангажимент, поет със сключения на 19.10.2015г. с ДФ „Земеделие“ договор за финансова помощ. В този случай, съгласно чл. 27, ал. 7 ЗПЗП дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ се установява с издаването на АУПДВ по реда на ДОПК, но само ако не е налице основание по ал. 6 за издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 ЗУСЕСИФ. Предвид тази нормативна рамка следва да се приеме, че законодателят не е регламентирал в условията на алтернативност хипотезите, при които компетентният орган издава решение по чл. 73 ЗУСЕСИФ и АУПДВ по ДОПК, като не му е предоставил възможност да си избере кой акт да издаде, ако прецени, че фактите по спора могат да бъдат подведени както под материалноправното основание на чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ, така и под материалноправното основание в съответната наредба, по реда на която се сключва договорът, регламентираща връщане на предоставената финансова помощ при неизпълнение на договора. В настоящия случай това е Наредба № 30 от 11 август 2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Разнообразяване към неземеделски дейности“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013г. (посл. изм. и доп. ДВ. бр.76 от 2 октомври 2015г.).

От това следва, че хипотезите на издаване на два различни акта са регламентирани в условията на евентуалност и само когато липсват основанията за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 1 - 9 от ЗУСЕСИФ, се издава АУПДВ.

Съгласно чл. 63, § 1 от Регламент /ЕО/ 1306/2013, ако се установи, че даден бенефициер не изпълнява критериите за допустимост, ангажиментите или други задължения, свързани с условията за предоставяне на помощта или подкрепата, предвидена в секторното законодателство в областта на селското стопанство, помощта не се изплаща или се оттегля изцяло или частично. Според разпоредбата на чл. 69, ал. 1 ЗУСЕСИФ управляващите органи провеждат процедури по администриране на нередности по смисъла на чл. 2, т. 36 и 38 от Регламент (ЕС) № 1303/2013. Определението за нередност в чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 е следното: „Нередност“ означава всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на

неправомерен разход в бюджета на Съюза.

Предвид изложеното се налага извод, че при констатиране на нередност по определението на чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013, на основание чл. 27, ал. 6 ЗПЗП дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ е следвало да се установи с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 ЗУСЕСИФ, тъй като е налице основанието по чл. 70, ал. 1, т. 7 от същия закон. Изричната и ясна регламентация в специалния закон на вида на акта, реда за издаването му и правните основания в различните хипотези не допуска нарушаването на тези разпоредби да бъде възприемано от съда като несъществено и невлияещо на законосъобразността на оспорения акт.

Разпоредбата на чл. 75, ал. 2 ЗУСЕСИФ, изм. ДВ бр. 85/2017 г., според която след окончателното плащане по проект неизвършените финансови корекции са публично вземане съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК, не изключва приложимостта на чл. 27, ал. 6 ЗПЗП /ДВ, бр. 51/2019 г./. Тълкуването ѝ съобразно чл. 46, ал. 1 от Закона за нормативните актове във връзка с другите алинеи на същия законов текст сочи, че под „извършване“ на финансова корекция се разбира „изпълнение“ в смисъла на възстановяване на средствата от съответния бенефициент, а не „установяване“ по смисъла на чл. 27, ал. 6 ЗПЗП (в същия смисъл са решение на ВАС № 5571/10.05.2021 г. на ВАС VIII отд. по адм. дело № 11903/2020; решение №3432/26.05.2021г. по адм. д. №13996/2019г. на АССГ, оставено в сила с Решение №2073/04.03.2022г. по адм. д. 7746/2021г.).

Издаването на АУПДВ по чл. 166 ДОПК не може да бъде основано на преходната разпоредба на § 12 от ПЗР на ЗИДЗПЗП (ДВ, бр. 2/2018 г.), според която започналите производства по издадените до датата на влизането в сила на този закон наредби по прилагането на мерките от ПРСР 2007 – 2013 г. и на мерките и подмерките по чл. 9б, т. 2 от ПРСР за периода 2014 – 2020 г. се довършват по досегашния ред до изтичане на периода на мониторинг. Съгласно § 1, т. 2, б. „б“ от ДР на Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 - 2013 г., (обн. ДВ, бр. 69/2019, в сила от 30.08.2019 г.), „Мониторингов период“ е период за договори, сключени след 1 януари 2015 г. - пет, респ. три години (в зависимост от статута на предприятието по смисъла на ЗМСП), считано от датата на окончателното плащане по тях. След изтичане периода на мониторинг е приложим предвидения в ЗУСЕСИФ ред. Видно от данните по делото (Декларация за обстоятелствата по чл.3 и чл.4 от ЗМСП на лист 75) предприятието на бенефициента е микропредприятие по смисъла на с.з., поради което периодът на мониторинг по процесния договор за безвъзмездна финансова помощ от три години, считано от датата на окончателното плащане, който период към датата на издаване на АУПДВ от 16.07.2021г. е бил изтекъл. С оглед на което, § 12 от ПЗР на ЗИДЗПЗП (ДВ, бр. 2/2018 г.) е неприложим (така в решение № 12896 от 16.12.2021 г. по адм. д. № 5382/2021 г. на ВАС, Първо отделение и решение № 51 от 06.01.2022 г. по адм. д. № 6179/2021 г. на ВАС, Първо отделение).

Вън от горното, във връзка с третото нарушение, описано в АУПДВ „бенефициентът не е уведомил ДФ „Земеделие“ за направеното прехвърляне на собствеността“, от представените от жалбоподателя доказателства (лист 63 от делото) се установява, че на 22.10.2019г. П. В. е уведомила Изпълнителния директор на ДФЗ - РА за намерението си за преобразуване чрез вливане и заличаване на притежаваната от нея фирма ЕТ „Райс – Пенка Влахова“ във „Фиго Фрут“ ЕООД, на което е едноличен собственик. В отговор, с писмо от 30.10.2019г. Зам. изпълнителният директор на ДФЗ не е възразил, а единствено е дал указания какво е необходимо да се извърши като действия от новорегистрираното дружество по отношение на изискванията на ЗПЗП в случай, че преобразуването бъде извършено в следващата кампания (2020) и какви документи и декларации следва да се подадат, ако дружеството бъде прехвърлено в срок до 1-ви декември 2019г. С писмото от 28.01.2020г. (лист 66) П. В. е уведомила ДФЗ за извършеното на 27.01.2020г. вписване в Търговския регистър на прехвърлянето на предприятието ѝ на ЕТ „Райс – Пенка Влахова“ на „Фиго Фрут“ ЕООД, с което е изпълнила задължението си по т. 4.16 от договор № 01/311/01310 от 19.10.2015г.: „Ползвателят е длъжен писмено да уведоми Фонда, незабавно след настъпване на обстоятелства от значение за изпълнение на настоящия договор“. Тоест ответникът хем приема приобретателя на търговското предприятие на ЕТ дружеството "Фиго Фрут" ЕООД за правоприемник на бенефициера физическото лице П. В. и съответно за бенефициер, хем счита приетото от него без възражения правоприемство за нарушение на договора и търси връщане на помощта от правоприемника "Фиго Фрут" ЕООД. Предвид това, недостатъчно обоснована е констатацията на административния орган за такова неизпълнение на нормативни и договорни задължения от бенефициера, което да е основание да се иска връщане на 100 % от предоставената финансова помощ по договора, още повече разгледано в контекста на нарушението на реда за издаването и вида на съответния акт за това - АУПДВ вместо решение за финансова корекция за нарушенията по т.1 и т.2.

По горните мотиви оспореният АУПДВ е незаконосъобразен и следва да се отмени. При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 550 лв. (петстотин и петдесет лева) за държавна такса и възнаграждение за вещо лице.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, I отделение, 6 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Фиго Фрут“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] Акт за установяване на публично държавно вземане № 01/311/01310/3/01/04/02 от 16.07.2021г., издаден от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие".

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на „Фиго Фрут“ ЕООД разноски по делото в размер на 550 лв. (петстотин и петдесет лева).

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в

14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: